

Triángulo de Amor Bizarro exploten a l'escenari del Festival'Era

?Nico Roig, Animic o Cala Vento presenten disc nou al 5è festival de Llagostera ?Manel fa de cap de cartell i Octave One centra la nit electrònica

Manel, davant un públic entregat a les seves cançons

Els lleidatans Renaldo & Clara van obrir la cinquena edició del Festival'Era amb Els afores, el disc que a finals de març van presentar a l'Strenes de Girona. Aquesta vegada, però, en comptes d'actuar entre parets –les de la sala Yeah!– ho van fer amb un ramat d'ovelles pasturant a l'esquena. A partir d'aquí, la tarda de dissabte es va anar convertint en matinada de diumenge amb dotze concerts plens de material publicat aquest mateix any o a finals de l'anterior, com els últims treballs d'Animic, Nico Roig, Cala Vento,

Octave One o Triángulo de Amor Bizarro.

Per primera vegada, aquest festival de petit format –amb un aforament limitat a 2.500 persones que no vol ampliar, encara que l'any vinent sí que es planteja començar divendres– ha comptat amb un cap de cartell, Manel, que va atreure un públic que, sinó, potser no hauria arribat fins a la masia de Can Gascons, a Llagostera. Amb el seu Jo competeixo com a columna vertebral i els hits que l'han popularitzat, la banda va fer de xarnera entre dia i nit.

Quan encara era clar, la cantant d'Animic, Louise Sansom, tant de pell com el títol del disc (Skin) que els ha immers en l'electrònica, subratllava la paradoxa que una banda caracteritzada per abraçar el costat fosc estigués tocant en plena solana. Un sol que també va suportar Nico Roig, que amb el seu darrer treball, Vol.71, va mostrar que la banda ha guanyat pes al cantautor. Entremig, i com Renaldo & Clara, els barcelonins Barbot van pujar a l'escenari petit, emmarcat per uns roures que, més tard, la guitarra i la bateria de Cala Vento van fer tremolar. Plagiant una frase sentida entre el públic, la veu un xic tocada del cantant –del que en va culpar a la piscina de la masia– va ser l'anècdota d'un concert construït a base de «temasso rere temasso».

Passat l'equador del festival, el minimalisme del francès Awir Leon va deixar pas al soroll, la distorsió, la fúria i l'actitud –molta– de Triángulo de Amor Bizarro a l'escenari principal. Tenen un nom enrevessat i pertanyen a una escena musical poc coneguda, la gallega, però dissabte van demostrar per què aquest any no han parat de guanyar premis. I què millor per revalidar-ho que l'opinió d'algú que sap de què parla, el productor musical i enginyer de so Carlos Hernández Nombela, que ha treballat amb ells –i amb Los Planetas, La Habitación Roja, We Are Standard, Siniestro Total, Nacho Vegas, Enrique Bunbury...–, que n'ha vist uns quants concerts i que

després del de l'Era replicava un comentari a Twitter tot assegurant que, probablement, van fer el millor de tota la gira de presentació de Salve Discordia (2016).

A partir d'aquí, el Festival'Era va cremar la nit a ritme d'electrònica, des de l'univers multiinstrumental dels Playback Maracas fins al dj Begun, passant pel duet britànic Dark Sky i pels sintetitzadors i seqüenciadors dels nord-americans Octave One.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/estiu/2017/07/25/triangulo-amor-bizarro-exploten-lescenari/858481.html?utm_source=rss